

Cînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXVI
SERIA II
Nr. 9 797
6 PAGINI
30 BANI
SÎMBĂTĂ
22 NOIEMBRIE
1980

SUB SEMNUL URGENTELOR DIN AGRICULTURĂ

Timpul înaintat impune

- RECOLTA DIN CÎMP - ÎN HAMBARE
- ARĂTURILE - OPERATIV EFECTUATE

Ultimul trimestru al cincinalului

eforturi susținute pentru
indeplinirea și depășirea planului

DE CE ÎNTÎRZIE DAREA ÎN EXPLOATARE

A ZĂCĂMINTELOR DE BANATITE DE LA MOLDOVA NOUĂ ?

FURNIZORUL promite; CONSTRUCTORUL se angajează; BENEFICIARUL face atît cît poate!

La 30 iunie 1980 trebuia să intre în producție o nouă investiție în cadrul întreprinderii miniere Moldova Nouă, respectiv deschiderea și punerea în exploatare a zăcămintelor cuprindere săracă (banatite) din zonă. Importantă cu totul deosebită a acestei investiții este lesne de remarcat, fiind vorba de obținerea din resurse proprii a unei însemnate cantități de cupru, reducerea pe această cale a importurilor la acest metal și deci ușurarea efortului valutar pe care îl facem. Au trecut deci 4 (patru!) luni de la

termenul de punere în funcțiune a primei etape a exploatarii, perioadă în care ar fi trebuit să se producă, potrivit planului, cantitatea de 2 400 tone cupru. Întrebarea firească: „Pînă cînd?” Sînt locuri întrebările la care am umărit să primim răspunsuri în cadrul anchetelor pe care le-am întreprins atît la Moldova Nouă, cît și la diverși furnizori de utilaje și unități de construcții răspunzătoare de realizarea acestei importante investiții.

BENEFICIARUL ȘI-A PROPUȘ ȘI A PRELUAT CÎT MAI MULTE LUCRĂRI ÎN REGIE PROPRIE...

Pornind de la faptul că întîrzierea punerii în funcțiune a investiției se răsfrînge în mod direct, negativ, în planul de producție al întreprinderii miniere Moldova Nouă, firește, beneficiarul trebuie să facă tot ce depinde de el pentru începerea cît mai grabnică a producției. Și așa, după cum ne-am convîns, face. Respectiv a preluat spre execuție un important volum de lucrări, venind astfel în sprijinul constructorului. Inginerul Constantin Pană, șeful serviciului investiții, ne prezintă principalele direcții de acțiune ale beneficiarului: „Cît mai multe lucrări în regie proprie — a fost deviza noastră încă de la deschiderea finanțării, în 1976. Așa am preluat execuția decopertărilor și amenajării carierei, toate remedierile, roșdale și probele la aproape toate obiectivele. Producția putea începe la termenul stabilit dacă nu ne incurca secția de măcinare. Noi am ajutat constructorul, detașînd mai mulți oameni în echipa acestuia. O echipă de electroniști, automatiști, lăcătuși și bobinatori lucrează de două luni la acționarea electromecanică a morilor cu bile și la morile de remăcănare. În schimb, la moara autogenă nu am avut cum să impulsionăm montajul și începerea probei. Nu trebuie să a-runcăm vina numai asupra a-

pentru că ANGENAIUL SĂ FUNCȚIONAZE ESTE NECESARĂ FIECARE ROTITA, MAI CU SEAMĂ CIND ESTE vorba DE UNA DE BAZĂ...

Mai întii, iată o scurtă punere în temă cu stadiul de realizare a principalelor obiective:

- CARIERA. Lucrările de decopertă (zăcămintul se retrage la suprafață, în sistem carieră) sînt executate în regie proprie de către beneficiar — I.M. Moldova Nouă. La această oră există front deschis pentru începerea producției. O remarcă în plus, pentru contribuția adusă la realizarea acestui obiectiv, se

convine a fi făcută pentru organizația de tineret, din inițiativa căreia aici, în anul 1979 și 1980, au funcționat șantierul de muncă patriotică locale ale tineretului. Codruț Trițan, electrician, Constantin Jianu, mecanic auto, și Ilie Marișan, conducător auto, sînt doar cîțiva din tinerii care s-au remarcat în cadrul amplelor acțiuni desfășurate aici de organizația U.T.C.

- STAȚIA DE CONCASARE. BANDA MAGISTRALĂ DE TRANSPORT, DEPOZITUL DE MINERUL SFĂRÎMAT, SECȚIA DE ÎNGROȘARE-FILTRARE, IAZUL DE STERIL ȘI FLOTAȚIA sînt obiective terminate, ro-

CRONICA DE ÎNTRECERE

PREMIERĂ INDUSTRIALĂ

Chimiiștii din Săvinești anunță — la numai o zi de la punerea în funcțiune a instalației de acid adipic — o nouă premieră industrială. Este vorba despre conectarea la circuitul productiv a celei de-a patra instalații de caprolactamă, cu o capacitate de 20 000 tone pe an, care va asigura integral necesarul de materie primă pentru fabricarea firelor și fibrelor sintetice altele combinatele de la Săvinești, cît și noii platforme chimice de la Roman. Noua instalație a fost concepută, proiectată și realizată de specialiștii români la un înalt grad de tehnicitate și productivitate, cu circuite complete automatizate. Tehnologiile de fabricație aparțin, de asemenea, cercetărilor institutului de specialitate, acestea asigurînd instalarea și montajul ridicat și o rentabilitate superioară capacităților similare de pe platforma din Săvinești.

PROCEDEU ORIGINAL SIDERURGIC

Un colectiv de specialiști din Galați a realizat, după un șir de căutări și experimentări, un procedeu original de închidere și deschidere a serarului oalelor de turnare a oțelului care asigură astfel un nivel optim al lichidului în distribuitor. Principiul adoptat se bazează pe utilizarea presiunii uleiului din cilindri de ridicare la obținerea impulsurilor electrice necesare reglării automate a nivelului de oțel lichid din distribuitorul respectiv, ceea ce conduce la importante economii valutare, îmbunătățirea substanțială a calității bramelor, precum și la sporirea gradului de utilizare a mașinilor de turnare. Pentru activitatea productivă a anului viitor — primul an din noul cincinal — încă de pe acum au fost astfel asigurate toate condițiile necesare ca aici, pe platforma siderurgică nr. I a țării, să se realizeze automatizarea completă a tehnologiei de turnare continuă a oțelului.

Noi construcții de locuințe în municipiul Galați. Foto: O. PLECAN

DE PATRIE

Se-aude, se-aude cum devin semînțele în cîmpuri stăpîne. Dor de Eminescu se simte-n cuvintele limbii române.

Miorița îi e Patriei trup de abur, frumos. Luminează-mă, dealule, cînd cu fruntea ridici cerul, de jos...

Fă-mă sămînții, cîmpie fă-mă fir de grîu în Patria română! Ascultați, prieteni, cum cuvintele moarte Poetului în voci o așină.

ION D. CUCU

(Continuare în pag. a III-a)

DAN ROTARU

Aspect din secția montaj-automat de la „Electroaparataj” din Capitală. Foto: O. PLECAN

Fiecare mocan este propria lui statuie

La munte fiecare mișcare se plătește cu un efort. Pentru turist el ține o săptămîna, cel mult două. Pentru mocan ține o viață. Vrea o găteată cu apă, coboară la fîntînă. Ii e frig, urcă după lemne. Merge să vadă de vite. Urcă. Alunecă. Mai cade. Mai și injură. Se ridică, și viața merge înainte. Cu vitele se poartă ca o mamă cu un prunc. Există oameni care au înfruntat urși și încă mai aveau putere. Dar la munte nu există oameni care să lovească un cal. Totul are un preț cu mult mai mare. Piatra nu îndură pe oricine. Pe cel mai slab îl prăvăle ca pe o încălțătură de prisos. Există o comună în județul Alba. Cerul Băcăinți. Coboară pînă pe malul Mureșului. Pe cealaltă parte circula mașini. Pe șoseaua națională se văd camioane de mare tonaj, autoturisme, motocicletă, camion, un trafic amețitor. Cum treci Mureșul, e liniște. Piatra te scapă de mașini. În Băcăinți mai apare cîte una. În Băcă-

inți, rar de tot. Cînd trece un camion pietrele colțuroase încep să sară de parcă un nebun minios ar lua mașina la întă. La Vierzuri, la Bulbuc, la Dumbrăvița și la Groși niciodată nu vezi mașini. Cine s-ar încumeta să plece cu un autoturism ar face și mistreții să se mire. Abia merge carul. Nici căli nu rezistă. Piatra și povornisurile îi prăpădesc repede. Numai căluții

avalanșă de lespezi, buturugi și stînci care nimicește totul. Și dacă are un prieten, vorba unui cunoscut, pentru el mocanul trece zece munți. Dacă nu, nu trece nici un mușuroi.

MAI APROAPE DE CER DECIT DE PĂMÎNT

O vale vine de la Curpeni, Vierzuri, Bulbuc. Cealaltă de la

Aspect din secția montaj-automat de la „Electroaparataj” din Capitală. Foto: O. PLECAN

reportajul nostru

Valea Mare și Cerul Băcăinți. Amîndouă se unesc în fața primăriei înainte de intrarea în Băcăinți. Nu curge pe ele cine știe cîtă apă. Dacă porți un număr mai mare la bocanc și pui piciorul de-a curmezisul o oprești. Bineînțeles, pentru asta trebuie să fie soare. Cînd plouă și prăpăd. De pe acoperișul munților totul se scurge în albia firului de apă. Se aude

cu vine. Un uruit de mașină cosmică amplificat de vîgăuni și de țipete își face părul măciucă. Oamenii strigă, fugii că vine apa, apă, apă, fugii! Singura soluție e s-o iei la fugă spre prima pantă accesibilă. Cînd privești în urma ta vezi șarpele gîlbui cum se zvîrcolește. Vine mestecînd stînci de un metru cub, copaci, vite, căruțe, tot ce întîlnește în cale. Cu cîțiva ani în urmă satul a fost electricizat. Într-o singură zi apa a mîturat o parte din stîlpii de beton ca pe niște nuiele. S-au ridicat alții, dar nu pe vale, ci prin grădini, pe locurile mai ferite de apă. Mii de tone de piatră mișcate din loc, excavatoare chinute luni la rînd, oameni miniați pe stînci, piatruri, devieri de apă, și a ieșit un drum. O singură ploaie l-a distrus în proporție de 70 la sută. Moca-

CORNEL NISTORESCU
(Continuare în pag. a V-a)

cu ALDINE

Contrar spiritului sportului

De la inițierea Daciadei s-a vorbit mult despre obiectivele și imperatiile ei. Printre ele, determinarea unei mișcări sportive de masă și permanentă, formarea deprinderii la tineri de practicare a exercițiului fizic, lărgirea ariei de selecție a talentelor pentru sportul de performanță se insera în prim plan. Orice nereguli și neîmpliniri în organizarea și desfășurarea întrecerilor Daciadei, care, automat, la realizarea și subaprecierea obiectivelor amintite, la diminuarea prestigiului marilor competiții sportive naționale.

Prima ediție a Daciadei, ca și etapele ei intermediare, ne-au relevat multe aspecte pozitive, chiar unele realizări remarcabile pe care n-am ostenit și n-am întîrziat să le prezentăm în ziarul nostru. Dar am fost nevoiți să constatăm, cum spunem, că unii nu sînt mîncăria așa cum trebuie și cum le cere, de fapt, statutul lor social. E grav, spre exemplu, că la nivelul asociațiilor sportive nu se organizează, preluîndu-le și consecvent, prima etapă a Daciadei, poate cea mai importantă, intrucît de-aici pornește întrecerea cu savaiele de tineri, ce-și desemnează primii cîștigători, care trebuie să-și a-pere șansele, în etapele următoare, pentru a deveni campioni ai Daciadei. Dar, este și mai grav și condam-nabil cînd nu se organizează etapa județeană, de care răs-pund, în principal C.J.E.F.S. și comitetele județene ale U.T.C. Cu atît mai mult, cît există asigurate baze sportive, ca și mijloacele materiale necesare. În ediția precedentă a Daciadei nu s-au organizat întreceri la

acest nivel, la mai multe categorii de tineret pentru sporturile de iarnă (schii fond, schi alpin, biatlon) în 18 județe! Cînd nu se pare că printre acestea se numără județele cu zone montane, care nu se pot plînge, nu pot invoca lipsa zăpezii sau a locurilor propice pentru concursuri, precum Brașov, Caraș-Severin, Covasna... Anul acesta, în Bacău, nu s-au organizat sîmpie finali județene la diverse discipline! Brașovul, în această statistică negativă înclinîndu-se cu cinci, iar Vasluiul și Iașiul cu cîte patru. Ale 24 de județe n-au desfășurat întreceri la 1-3 discipline. Un sport foarte îndrăgit și care s-a bucurat de o mare rezonanță în rândurile tinerilor — tenisul de cîmp — din cauza unor organizatori responsabilii sînd să-și piardă din popularitate. La ediția din acest an a „Cupel Scînteii tineretului” — competiție ce figurează în programul Daciadei — nu au avut loc finale județene la categoria elevi, 15-19 ani, în județele Brașov, Său Mare, Suceava, iar într-un număr de 13 județe n-au fost organizate întreceri la aceeași disciplină și la același nivel, pentru tinerii din mediul rural, categoria peste 20 de ani. Printre acestea figurează și județele care în edițiile precedente au dat fîrli campioni la tenis de cîmp: Neamț, Vîlcea, Galați, Argeș, Bacău, Sibiu, Timiș... Nu s-au jînut concursuri de selecție la înot pentru „Cupa U.T.C.” în 12 județe, între acestea numărîndu-se

VASILE CĂBULEA
(Continuare în pag. a V-a)

ÎN PAGINA a 4-a

OPINIA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ
Muzica tînăra — de la nume la renume

Organizațiile U.T.C. în munca lor de zi cu zi

EXPERIENȚE • REALIZĂRI • INIȚIATIVE

Fără-ndoială că gazeta de perete a organizației U.T.C. poate constitui un interesant loc geografic al vieții de organizație. În fond, ea este „organul de presă“ al unui colectiv de tineri și deci trebuie să reflecte viața, dinamica aceluia colectiv. Totodată, gazeta de perete poate avea nu numai o funcție de informare (colectivitatea cărărilor și adesea este redusă și, oricum, evenimentele sînt cunoscute), ci și una instructiv-educativă, mai ales educativă. Cu aceste considerații (și nu numai) am mers să vedem gazetele de perete ale organizațiilor de tineret din trei întreprinderi din Cluj-Napoca.

„ARICUL PLEȘUV“ sau despre cum trebuie să arate gazetele de perete

un panou. Am stat citiva vreme lângă „chipeșele“ gazete de intrare la o oră „de vîr“ — între două schimburi — și nici măcar un tînar sau vîntic nu s-a oprit să „cercețeze“ măcar o clipă vreuna din gazete. Ce vrea să însemne asta? Că gazetele în forma în care sînt nu își motivează prezența. Lipsesc, înțelegem, elementele de concretizare ale afirmate: Gazeta organizației U.T.C. „Electriștii“ cuprinde articolele „Creșterea eficienței economice“, „Productivitatea muncii și căile creșterii ei“, „Cursa înarmării și imperativul dezvoltării“. Lucruri generale într-o gazetă cu o grafică excelentă. Se află chiar la intrarea în secție. Să vedem dacă e citită. Sondaj: „Ultimele număr al gazetei nu l-am citit“ (Ion Kelemen). „Citesc rare puțin gazeta“ (Vasile Radina). „N-am citit în ea. Ca să fie citibilă ar trebui să fie mai critică“ (Stefan Mureșan). „Ar trebui să scrie despre viața secției, despre sarcinile noastre și evenimentele din organizația noastră“ (Ion Laszlo). Mai clar niciodată și prezentarea lor. Mă voi referi, în continuare, doar la unele dintre acestea a căror frecvență este mai mare. Aș începe cu climatul în familie, respectiv cu incapacitatea unor părinți de a asigura copiii, tinerii, o

feritoare la faptul că Emil e „la gazeta“ s-a răscolit și într-o pauză de masă toată secția s-a dus să-l vadă cum „i stă la gazeta“. Lui Emil nu i-a plăcut deloc! La Școlerile întinim o gazetă redactată de un colectiv condus de sculter-maistrul Constantin Pușcas, secretarul organizației U.T.C. Gazeta este excelentă, vie. La „caricatură“ este prezentat un ceas deșteptător foarte supărat care îi urechește zdăvăn pe somnoroși ca Ioan Murza, Foata Istvan, Ioan Sos. „Încondeim, spune redactorul responsabil al gazetei, întîrzierile, absentele nemotivate, părăsirea locului de muncă, aprovizionarea defecțuoasă cu s.d.v.-uri. La loc de cinste în cadrul criticilor noastre se află fuga de la acțiunile organizației U.T.C. În timp optim punem la gazeta tematica și problematică a dămării generale“. Efecte: în ultima lună la secția sculerie s-a înregistrat o singură absență. Să fi avut și gazeta un rol? Fără-ndoială că da! Există, după cum se vede, destule posibilități de a face din gazeta de perete un excelent instrument în activitățile din cadrul organizației, în munca de îndrumare și educare a tinerilor. Dar pentru aceasta gazeta trebuie să reflecte, așa cum am mai spus, viața dinamică a organizației și nu să fie doar o convenție, un simplu obiect de decor, un „cepozi“ de pra și mobilă inutilă.

EUGEN MIHĂESCU

P.S. Și totuși nu credem că pot exista gazete atât de bune. Pleasem de la Cluj-Napoca deplin convins că ceea ce am văzut la „Armătura“ e tot ce poate fi mai bun în materie de aceste gazete de perete. În întreprinderea „Infrațirea“ din Oradea avem să mă conving că există încă mult loc pentru mai bine. În fiecare secție a acestei mari unități, organizația U.T.C. are câte o gazetă cu adevărat formidabilă. Și aceste gazete se întrec unele pe altele. Nu lipsesc din ele articolele, șagetele bine gândite, pinosele de mare calitate, înțelegem că în aceste gazete, în zicem noi, merită să le vadă și alții. Cei de la Oradea sînt oricînd dispuși să împărtășească din experiența lor!

În laborator — tainele chimiei se descoperă cu mîgăla și pasiune

Foto: GH. CUCU

TV

SIMBATA, 22 NOIEMBRIE PROGRAMUL I

8.30 Curs de limba spaniolă, 9.30 Curs de limba franceză, 10.10 Film artistic: „Omul care ne trebuie“ (prezintă), 11.45 Film serial: „Cazul Michael“, 12.45 Concert educativ, 13.00 Muzică cultural-artistică-sportivă, 13.30 Sport: Handbal masculin: Ungaria — România (rezultat de la Debrețin); Lupte — aspecte din finalele campionatelor naționale: Forbal: R.D.G. — Ungaria (selecții de la Hala); La ora 18.05 — Handbal feminin: România — R.D.G. (prezintă la 18.35 Săptămîna politică, 19.50 1001 de seri, 19.50 Telemagazin, 19.50 Călătorie prin țara mea, Reportaj TV, 19.50 Teledocumentar, 20.25 Melodii dintr-o țară, 20.45 Romantism amintiri, 21.15 Maestri ai artei muzicale: Dan Iordacheșcu, 22.00 Telemagazin, 22.15 Varietăți, în noaptea, 22.00 Închiderea programului.

PROGRAMUL II

19.00 Telemagazin, 19.30 Program de valuri, 19.00 Orizont tehnico-sportiv, 19.45 Romantism amintiri, 20.15 Maestri ai artei muzicale: Dan Iordacheșcu, 22.00 Telemagazin, 22.15 Varietăți, în noaptea, 22.00 Închiderea programului.

DUMINICA, 23 NOIEMBRIE PROGRAMUL I

8.30 Tot înainte!, 9.05 Film serial pentru copii: „Pistruțuț“, 9.40 Omul și sănătatea, 10.00 Viața satului, 11.45 Bucuriile muzicii, 12.30 De străji patrie, 13.00 Telex, 13.05 Album duminical, 14.00 — Rugby: România — Franța în Campionatul european, Transmisie video directă de la București, 14.45 Sah, 17.00 Enciclică — Sădoveanu, „Baltagul“ (I), 17.50 Reportaj TV — Cele nouă ore din cele trei zile, 18.10 Handbal feminin: România — Ungaria (prezintă la 18.35), 18.40 Micul ecran pentru copii, 19.00 Telemagazin, 19.20 Antena „Cîntării României“, Spectacol prezentat de județul Bacău, 20.30 Film artistic: „Aventurile lui Mark Twain“, Premieră TV, Producție a studiourilor americane, 22.30 Telemagazin.

PROGRAMUL II

16.00 Concert educativ, 11.00 Telemagazin, 12.00 O planetă de vis — emisiune muzical-distractivă, 12.55 Reportaj TV, în mîzul faptelor, 13.10 Documentar artistic: Veleteruș ghețurilor, 13.55 Anunțuri și muzică, 14.05 Din folclorul muzical al popoarelor, 14.50 Desene animate, 15.15 „Liliacul“, Adaptare după opera lui Johann Strauss, 16.05 Teatrul TV: „Pettorio în sar“ de G. B. Shaw, 17.00 Serată muzicală, 19.00 Telemagazin, 19.20 Telemagazin, 19.50 Serată muzicală TV (continuare), 22.30 Telemagazin.

DOVADA CUNOAȘTERII LEGII — RESPECTAREA EI

Cunoașterea legii este premisa necesară, dar nu înlocuiește suficientă, respectării legii. Mai ales în ceea ce privește tînăra generație care, în angrenajul educațional complex al formării, este mai des supusă fluctuațiilor de comportament, riscurilor abaterilor de la normele de conviețuire socială. Pericolul de această realitate, de la necesitatea diversificării și aprofundării modalităților de formare și educare a tinerilor, am adresat câteva întrebări lui GHEORGHE DIACONESCU, procuror șef al Procuraturii municipiului București.

... Rădăcina stă în faptul că o parte însemnată a acestor tineri nu are cunoașterea legii. Aceasta înseamnă în primul rând lipsa cunoașterii și înțelesului de ce este o lege și de ce trebuie să fie respectată. În al doilea rând, lipsa cunoașterii și înțelesului de ce este o lege și de ce trebuie să fie respectată. În al doilea rând, lipsa cunoașterii și înțelesului de ce este o lege și de ce trebuie să fie respectată.

care reglementează drepturile și interesele fundamentale ale cetățenilor. În sistemul democrației noastre socialiste legile sînt publicate și supuse dezbaterii publice încă din faza de proiect, cetățenii își exprimă opiniile, fac propuneri de amendamente la lor. Originele sînt că trebuie să nu înceapă să se scrie legea, ci să se discute și să se sancționeze în caz de neconformare să atenție la bunurile și valorile altuia, la viața și integritatea corporală a acestora etc. Revenind la ceea ce spunem la începutul dialogului nostru, marea majoritate a tinerilor țării și nu numai în spiritul legilor țării, al înaltelor principii care guvernează societatea noastră socialistă tocmai ca urmare

CUM ȘI DE CE ÎNCALCĂ UNII TINERI NORMELE CONVICȚIUNII SOCIALE?

— Interviu cu teavăral GHEORGHE DIACONESCU, procuror șef al Procuraturii municipiului București —

— Covârșirea majoritate a tinerilor sînt angajați, sub toate raporturile, în procesul de învățămînt, în producție, îndeplinindu-și cu conștiințiozitate îndatoririle și se revin. Există însă, din păcate, și tineri care prin manifestările și comportarea lor se detașează de ceilalți, săvîșind acte antisociale, potrivnice legii. Din studiul structurilor și dinamicii delincvenței juvenile, putem să înțelegem că motivul principal care mai mult numeroase încălcări de lege le constituie în viitor în dauna avutului particular și obșteșc, urmînd — ca frecvență — înțele săvîșite prin vătămări (tînăr, viol, loviri și vătămări corporale provocate cu intenție). Aș aminti, de asemenea, că în rîndul tinerilor se constată cazuri de încălcări a prevederilor Decretului nr. 193/1970 care stabilește și sancționează unele contravenții privind regulile de conviețuire socială, ordinea și liniștea publică. Se înregistrează mai des cazuri de profanare în public a unor obiecte înconsecrate, jignitoare, de natură să provoace indignarea cetățenilor, de organizare și inițiere sau constituire a unor grupuri de persoane care, prin comportarea lor, exprimă o concepție de viață parazitărie.

educație sănătoasă în spiritul principiilor eticii și echității socialiste. Iată, de exemplu, minorul Nicolae Ciucă a săvîșit pe parcursul citorva luni patru infracțiuni de furt calificat în dauna avutului personal și trei tentative de furt calificat în dauna avutului obșteșc. Din anchetele — penală și socială — efectuate în acest caz a reieșit că părinții minorului consumau în mod frecvent băuturi alcoolice, se comportau violent în familie, făcînd deseori necesară intervenția organului de miliție pentru aplanarea scandalurilor, fiind, sub acest aspect, un rău exemplu pentru copilul lor. Mai mult, petrecia nu s-a avut întotdeauna de acasă (ulterior s-a stabilit că tocmai în acele nopți s-au

pări a unor cadre didactice pentru a citi mai bună cunoaștere a elevilor, a condițiilor în care trăiesc și se pregătesc, a situației școlare, a stării de sănătate a familiei și a celor din jur. Trebuie deasfășurată o permanentă acțiune de educare, care presupune, în materie de tineri, cunoașterea tinerilor, a preocupărilor lor, a cercului lor de prieteni. — Cîți de credibili poate fi afirmația unui tînar ajuns în instanță că a comis fapta respectivă pentru că nu a cunoscut legea? — Nu se poate spune, respectînd adevărul, că tinerii nu cunosc legea, cel puțin pe cele

PUBLICITATE PENTRU TINERET • PUBLICITATE PENTRU TINERET • PUBLICITATE PENTRU TINERET

INSTITUTUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT SUPERIOR SIBIU
anunț scoaterea la concurs a următoarelor posturi
I. FACULTATEA DE MECANICĂ:
Catedra de tehnologia construcțiilor de mașini
1. Asistent, disciplinele: Geometrie descriptivă și desen tehnic, Desen tehnic, poz. 36.
2. Asistent, disciplina: Tehnologia materialelor, poz. 39.
3. Asistent, disciplina: Tratamente termice, poz. 41.
4. Asistent, disciplinele: Mecanica fluidelor și mașini hidraulice, Geometrie descriptivă și desen tehnic, Desen tehnic, poz. 42.
5. Asistent, disciplinele: Bazele aschierii și generării suprafețelor, Proiectarea sculelor aschietoare, Aschierie și scule aschietoare, Proiectarea sculelor aschietoare, Geometrie descriptivă și desen tehnic, poz. 44.
7. Asistent, disciplinele: Exploatarea mașinilor-unelte, Ma-

ASIGURAREA COMPLEXĂ A ELEVILOR ȘI STUDENȚILOR
Pentru educarea în spiritul prevederilor a noii generații, Administrația Asigurilor de Stat a introdus o asigurare numai pentru copii și tinerii studenți denumită „asigurare complexă a elevilor și studenților“.
Această formă de asigurare combinată cuprinde în același contract:
— cazurile de accidente ale elevului sau studentului, pentru suma asigurată de pînă la 18 000 de lei, diferențiate în funcție de urmările accidentelor;
— cazurile de pagube produse de incendii, de unele calamități ale naturii ori de furt prin fracție la bunurile asigurabile (fîmbrăcăminte, obiecte de sport și de viață etc.) laue de elev sau student oriunde în afara domiciliului, pentru suma asigurată de 2 000 de lei;
— cazurile de răspundere civilă legală care decurg din deteriorarea sau distrugerea unor bunuri din vina elevului sau studentului, pentru pagube de peste 100 de lei pînă la 2 000 de lei.
Administrația Asigurilor de Stat plătește despăgubiri și sume asigurate ca urmare a evenimentelor neprevăzute produse în timpul valabilității contractului de asigurare, în orice loc și cu orice ocazie, inclusiv în timpul vacanțelor.
În cazurile de invaliditate permanentă parțială se plătește o parte din suma de 12 000 de lei prevăzută pentru cazurile de invaliditate permanentă totală, corespunzătoare gradului de invaliditate stabilit.
Durata asigurării este de 6 luni sau de 1 an (la alegere).
Costul asigurării este de 1 leu pe lună pentru fiecare elev sau student.
Pentru informații suplimentare și pentru contractarea de asigurări, vă puteți adresa responsabililor cu asigurările, agenților și inspectorilor de asigurare sau, direct, oricărei unități ADAS.

O stațiune de renume CALIMĂNEȘTI CACIULATA
În stațiunea permanentă Călimănești-Căciulata se realizează simularea, cură de tratament, cură de aer, odihnă la munte și o vacanță reconfortantă.
Situată în depresivă subcarpatică Jibla-Borislăvești, la adăpostul munților împăduriti ai Coziei și ai plaiului Frâsnet, stațiunea are un climat temperat continental, blînd, cu vînturi relativ slabe.
Compara stațiunii o constituie fără îndoială izvoarele de apă termale și termale, sulfuroase, clorurate, bromurate, sodice, calice, magnezienice, hipotone.
Baza de tratament, cu instalații din cele mai moderne, asigură în condiții excelente tratamentul afecțiunilor cu aer și apă minerală bogată în gaze, ale veziculei, ale căilor urinare. De asemenea, se pot trata cu rezultate bune diferite forme de reumatism, afecțiuni ale căilor respiratorii superioare.
Hotelurile și vile cu diferite grade de confort asigură o cazare conformă cu dorințele turiștilor.
În stațiune există cluburi, bibliotecă, jocuri distractive, săli de lectură, săli de spectacole, cinematografe și sala de jocuri mecanice, diferite terenuri de sport, pescuitul sportiv în Olt, plimbările, drumețiile și excursiile organizate de filia de turism din localitate satisfac în bună măsură curiozitățile turiștilor de a-și completa timpul liber în mod plăcut și util.
Prin intermediul agenților ai filialelor Județene de turism, precum și I.T.H.R. București, vă puteți procura bilete și obține informații suplimentare. (PUBLITURISM).

SUPRAÎNCĂRCAREA ELEVILOR
un fel de a numi altfel pierderea de timp
Deoarece de a avea intenția să epuizeze subiectul alt de controversat al bugetului de timp pe care un elev îl are la dispoziție pentru pregătirea sa, ancheta noastră la liceul industrial C.C.F. din Fetești-Ialomița ridică totuși o seamă de probleme care se pot circumscrie întrebării: care sînt tanalele prin care se risipește timpul elevului? O întrebare al cărei răspuns ne aduce surprinzătoare constatare că deseori învocatele cauze obiective ale supraîncărcării elevilor sînt de fapt simple cauze subiective.
— Ce-ați făcut astăzi?
— Am zidit.
— Cîte ore, efectiv?
— Două. În general cam atîta muncim.
— Și, în rest, ce-ați făcut?
— „Curățenie la locul de muncă“, ieri însă n-am stat degeaba. În ora de atelier am rezolvat niște probleme la matematică.
— Și așa se întîmplă zi de zi. Ba, mai mult, aflăm de la directorul liceului, prof. Ion Păun, că elevii au destul de rar ocazia să facă lucruri utile în vederea viitoarelor meserii. Liceul fiind cu profil de construcții cai ferate în școală nu există nici un „meștru constructor“. Așa că la ore se fac mese, scaune, garduri sau se muncesc la Fabrica de conserve din localitate. Un amănunt cel puțin bizar: în curtea școlii s-a mai construit o clădire complementară și șeful lotului de șantier a interzis categoric accesul elevilor la munca de aici.
— Desi ar fi fost un prilej minunat pentru „esențierea“ profesorii și studenților, în cazul mai fericite, elevii participă la construcții civile care n-au însă nici în clin, nici în mînecă cu construcțiile de căi ferate. La care, de asemenea, elevii nu au acces.
— Mă întreb de ce ați acum în băncile școlii și-au exprimat dorința ca măcar o parte a tehnologiei să fie predată în perioada consacrată practicilor. Timp pentru „ceasta există“, dar realizarea unei asemenea idei ar însemna cel puțin 5 ore pe săptămîna cursurile s-termina la ora 13 și o dată chiar la 12. Și nu la ora 14 care se întîmplă acum. „Ne-ar fi și mai ușor să înțelegem lucrurile la fața locului“, exprimă Georgeta Filip — dect așa, înstrăe ar fi costate pe tablă.
— La rîndul său, profesorul Vasile Popescu, specialist în evaluarea activității profesionale, încearcă o explicație fenomenului: „Nu vrem să facem un învățămînt modern, dar în același timp ținem cu orice preț să păstrăm și vechea și vechea crează astfel — un balast pe care îl ținem după noi, evident din ce în ce mai greu, mai stînjitor. Am avut anul trecut o înțelegere cu cercetătorii de la Institutul de cercetări pedagogice. Ei au spus că trebuie să facem problema muncii diferențiată pentru realizarea unei minim de cunoștințe. Stațiunile măcar la o specialitate care e minimul de cunoștințe — i-am rugat noi. Nu, acesta li stabilise profesorul, a fost răspunsul dînsilor“. Ne imaginăm cum ar fi dacă fiecare profesor ar stabili după cum crede de cuviință acest minim și, mai departe, cum s-ar prezenta admiterea în facultăți elevii înzestrați fiecare cu „minimele“ lor? Imagine hîrtiantă și parcă, nu prea. Între timp, se continuă metoda „maximelor“, iar rezultatele în pregătire devin din ce în ce mai slabe.
LA LICEUL DE CONSTRUCȚII CĂI FERATE SE CONSTRUIESC MESE, SCAUNE ȘI GARDURI I
„Atenție la modul cum pierdem timpul! scria un elev, răspunzînd la testul nostru. Pro-

DE UNDE SE PLEACĂ ȘI UNDE SE AJUNGE
„În orașul nostru — nu spune prof. Dumitru Forbescchi — există 10 școli generale. La unele se învață carte, la altele, nu prea. Noi li reconștem pe elevii fiecărei școli în ceea ce mai sumară verificăm. Ba, mai mult, se pot reconștea chiar stiliuri de muncă ale anumitor profesori“. Iată, asadar, că un număr destul de mare de elevi vin la Bău cu handicapuri serioase în cunoștințe. Care trebuie recuperate. Cu abundența de materiale noi însă, apare întrebarea: cînd le mai rămîne timp și pentru a lua de la cap a lucrurilor rămase necunoscute? Alin Băbea este elev în clasa a X-a a A, și încă unul din cei mai buni. Cu toate acestea, chiar și el are de reiat din urmă unele probleme. Învață de multe ori pînă la două noaptea. Și nici așa nu are impresia că a acumulat chiar totul. La fel, colega lui Georgeta Filip, care nu se mulțumește cu cele învățate la clasă și caută și alte surse pentru îmbunătățirea cunoștințelor. De pildă orele transmise la televiziune, care de fapt sînt doar jumătăți de oră. „Datele sînt transmise alt de rapid — nu spune ea — încît nici nu avem timp să le copiem în caiet. De ce oare nu se consacră mai mult timp studiului acestor probleme alt de utile nouă?“ Mult timp se pierde și cîuind bibliografia de specialitate, culegerile de probleme care, la unele cînd, în sfîrșit, se lasă găsite, se dovedesc a fi necorespunzătoare.
Am aplicat un test elevilor din ultimul an. Rezultatele sînt pe undeva la jumătate. Marea majoritate a interloctorilor afirmă că învață pe zi de la 8 pînă la 12-14 ore (mai ales cei care se pregătesc pentru o facultate). Bineînțeles, în afara celor 5 ore de curs. Un număr redus de elevi răspund că timpul le ajunge berechet. Curios este însă că exact la aceștia remarcăm o îngrijorătoare abundență de greșeli de scriere și chiar de formulare. Profesorul Dumitru Forbescchi încearcă o explicație fenomenului: „Nu vrem să facem un învățămînt modern, dar în același timp ținem cu orice preț să păstrăm și vechea și vechea crează astfel — un balast pe care îl ținem după noi, evident din ce în ce mai greu, mai stînjitor. Am avut anul trecut o înțelegere cu cercetătorii de la Institutul de cercetări pedagogice. Ei au spus că trebuie să facem problema muncii diferențiată pentru realizarea unei minim de cunoștințe. Stațiunile măcar la o specialitate care e minimul de cunoștințe — i-am rugat noi. Nu, acesta li stabilise profesorul, a fost răspunsul dînsilor“. Ne imaginăm cum ar fi dacă fiecare profesor ar stabili după cum crede de cuviință acest minim și, mai departe, cum s-ar prezenta admiterea în facultăți elevii înzestrați fiecare cu „minimele“ lor? Imagine hîrtiantă și parcă, nu prea. Între timp, se continuă metoda „maximelor“, iar rezultatele în pregătire devin din ce în ce mai slabe.

GABRIELA HUREZEAN

Ultimul trimestru al cincinalului

eforturi susținute pentru îndeplinirea și depășirea planului

De ce intirzie darea în exploatare a zăcămintelor de banatite de la Moldova Nouă?

(Urmare din pag. 1)

structurului, cele mai mari neajururi fiind cauzate de către furnizorii...

vină, ca un laitmotiv, atât de uzitatul cuvânt „angajament”.

ne-a reținut atenția. Din datele statistice aflăm că indicatorii de plan ai santerului înregistreză substanțiale depășiri...

Promisiunile neonorate echivalează cu... 5 luni de producție nerealizată...

FURNIZORUL promite; CONSTRUCTORUL se angajează; BENEFICIARUL face atât cât poate!

cestui constructor serios, operațional, destoinic... Inginer Constantin Pană.

„Echipa de la I.M.L.A., care a efectuat echiparea duplelor rilor cu aparatură atât la mori, cât și la benzile magistrale...

impresia. Accentuată de plimbările inutile ale constructorilor de la un punct la altul, discuțiile în grupuri, nu numai în diferite puncte de lucru...

mează să înceapă producția. Ce se întâmplă însă cu moara nr. 3? Făcând precizarea că această este a doua oară...

CE SEMNIFICATIE POATE AVEA RECUPERAREA A 5 LUNI DINTR-O RESTANȚĂ DE 5 LUNI ÎI

Nu este prima dată când în discuția cu un constructor să re-

Ne-ar fi făcut plăcere să consemnăm opinii asemănătoare și la adresa principaliului constructor...

în continuare aflăm că sortarea blindajelor se execută de către constructor, deși cădea în sarcina furnizorului care s-a angajat să trimită o echipă de asistență de la Moldova Nouă.

Epilog. Am consemnat aceste rânduri la secția de produse zaharoase a I.I.S.Z. Buzău în urma discuțiilor...

DESPRE UN CAZ DE EXCEPȚIE CARE NU TREBUIE SĂ SE MAI REPETE

Mare lucru este să faci rahat! Iei zahărul, îl amesteci bine cu alte adăosuri, îi dai culoare și direcția beneficiarului...

se realizează doar 180 tone. În luna următoare, august, planul devine 100 tone, programul 150 și sint contractați de data aceasta 146 tone!

luna septembrie secția mai primește ca sarcină de plan realizarea a 1182 tone produse de patiserie.

inclinția de scurgere în sens invers. La alimentarea cu butoaie, oamenii s-au oprit la propriu și la figurat.

Jocul de-a planificarea

izată, rămâne stupefiat — 40 tone. Actul II se suprapune practic peste finalul lunii amintite.

instalațiile destinate rahatului, te plasează fără să vrei în domeniul teatrului absurd.

tă, iar sistemul de agitare produce vibrații, I.C.A. București s-a angajat ca până la 10 octombrie să trimită soluțiile de remediere la I.U.P.S. Chitila.

DUMITRU ION DINCA

Noile ansambluri de locuințe, din municipiul Sfintu Gheorghe

O DEMONSTRATIE CONVINGĂTOARE CĂ FRUMOSUL SE ASOCIAZĂ PERFECT FUNCȚIONALITĂȚII ȘI EFICIENȚEI

- Cvatarele de locuințe ale municipiului Sf. Gheorghe, județul Covasna, invită la un concurs de frumusețe... • Tînăra arhitectă Vivianne Gheorghiu și colectivul său au primit drept răsplătă Premiul Uniunii arhitecților pe anul 1978!

Tînăra arhitectă MARIA COVACIU, autorea a unor proiecte de locuințe din materiale locale.

Municipiul Sf. Gheorghe, județul Covasna, invită la un concurs de frumusețe pe toți arhitecții și constructorii de locuințe din țară!

Arhitecta VIVIANNE GHEORGHIU, deținătoare „Premiului Uniunii Arhitecților” în anul 1978

perioada de vacanță, dar mai ales despre dotările necesare unui trai civilizată prin dezvoltarea în fiecare cartier a parterelor comerciale.

un bloc cu parter și etaj în exclusivitate din piatră. La temelie a fost pusă piatră, zidurile laterale au fost construite din piatră.

Noul centru civic din municipiul Sfintu Gheorghe, județul Covasna

ADINA VELEA

RECOLTA DIN CIMP — ÎN HAMBARE — ARĂTURILE — OPERATIV EFECTUATE

(Urmare din pag. 1)

tatea din Săpunari de cooperativă Lehliu-Sat. Că lucrări însă... Dacă Săpunari au depășit producția de porumb, la Lehliu-Sat, aceasta este cu 1600 kg la ha sub plan.

primăvara viitoare, adică situația identică precum în acest an. Iată de ce, așa cum am fost în formați la nivelul consiliului unic agroindustrial, producțiile mari obținute nu sînt nicicicum o limită, existind suficiente resurse pentru sporirea ei.

supus ploilor și zăpezii timpurii”, ne spunea șeful bazei. Aici se depun intense cantități de zăpadă conservare și depozitare, pentru batozarea, uscare și insulozare, după tehnologii specifice pentru fiecare situație în parte.

ARAD: Furajele — grabnic și în cantitățile prevăzute la adăpost

Cele două exemple comparative creează desigur numai o imagine-cadru, pentru că așa cum avem să aflăm la baza de recepție unde predau recolta mai sînt și alte unități agricole „ingrijorate” de soarta recoltei.

...deoarece importante cantități de recoltă se află sub cerul liber, secția de zahăr și porumbul, ce însumează sute de tone, trebuie grabnic puse la adăpost...

Numeră că, în bazele de recepție, fluxul de predare continuă să fie scăzut, la jumătate din capacitățile de primire

urmind ca în continuare să i se adauge încă 176 tone de grosiere. Esențial este nu doar aspectul cantitativ al producției depozitate, ci și calitatea ei.

ION DANCEA

„Cultivând consecvent spiritul obiectiv, științific în judecarea valorilor literare, manifestând exigența principială față de lipsurile și fenomenele negative din sfera creației, critica trebuie să încurajeze cu pasiune orientările pozitive, valorile autentice, să constituie un sprijin real în dezvoltarea literaturii noastre noi, revoluționare.“

NICOLAE CEAUȘESCU

MUZICA TINĂRĂ — DE LA NUME LA RENUMIRE

O întrebare la care „Scintea tineretului“ vă invită să răspundeți

ESTE CREAȚIA LITERAR-ARTISTICĂ PE MĂSURA COMPLEXITĂȚII TINĂRULUI DE AZI?

În urmă cu 10-15 ani, ea e consecință firească a unei duble necesități (de exprimare artistică și de receptare) a irupției în zona muzicii ușoare un mod nou de a face și de a înțelege muzica, surprinzător pentru domeniul respectiv. Dintr-un început, a urmat aspectul exterior: apariția pe scenă a solistului total (care cântă, singur cu o chitară, de cele mai multe ori, compunerii muzicale și poezia care li aparțin) ca și a grupurilor vocal-instrumentale de 4-5 membri, cu instrumente electrice și electronice, ceea ce a fost desigur de natură să bulverseze atât opțiunea publicului, cât și cea a factorilor organizatorici din domeniul muzicii. Un timp, aceste genuri

— numite, conform limbajului muzical internațional, folk și rock și reunite ulterior sub genericul **muzica tinăra** — au fost considerate apanajul exclusiv al amatorismului, nedepășind zona cluburilor și ceseilor de cultură. Aoi modul acesta sincer, direct și accesibil de a face și de a asculta muzică și-a câștigat fulgerător o imensă popularitate și toate prerogativele aferente ei. A urmat un moment prelungit de proliferare extensivă și fără discernământ, cu tot ceea ce presupunea aceasta: confuzia a valorilor, infiltrarea velleitorilor, primatul altor interese decât cele artistico-educative etc. Cert este că **muzica tinăra**, a cărei viabilitate și necesitate a fost

probată în repetate rânduri și este acum în sfera criticării îndoieli, traversează o perioadă de criză, care face necesară o serioasă dezbateră asupra cauzelor care au generat-o și posibilitățile de depășire a ei. Anchetă actuală, care reunește câteva opinii autorizate ale unor specialiști în domeniu sau din sfere de intersecție, ca și ale unor tineri muncitori, elevi, studenți, nu își propune decât să fie un punct de plecare pentru o amplă confruntare de idei, care să ducă, prin soluțiile propuse în final, la un salt calitativ în acest gen muzical ce a demonstrat că poate fi în măsură să reflecte meritoriile valențe ale tineretului nostru, impresionanta sa bogăție spirituală.

DUMNEAVOASTRĂ CE PĂRERE AVEȚI?

Muzica folk este, de fapt, muzică populară. O deducție etimologică foarte simplă poate explica originea acestui lucru. Ceea ce se observă însă chiar de un ascultător neavizat este că muzica folk și muzica populară românească nu au aproape nici o legătură. Această muzică folk vine la noi prin influența străină, este o imitație a muzicii americane, nici mai mult, nici mai puțin. În ce măsură a fost ea suprapusă tradițiilor noastre și în ce măsură se mulează pe structura sufletescă a poporului român rămâne încă de văzut!

În astfel de cazuri de „compoziții“. Ce fel de „compoziții“? Niste lăutărituri amărite și fără nici-o legătură cu spiritul poeziei sau (chiar mai rău!) un Elage sau Bacovia în ritm de rock'n'roll. O trivializare inadmisibilă!

caz se înțelege greșit democrația în artă: e perfect adevărat că fiecare om poate să fie un artist și oricine o liber să cante ce vrea și cum vrea. Dar trebuie să existe o selecție riguroasă, e necesară o mare exigență în momentul în care se

calitatea artistică a producției muzicale. Pentru că nu se poate face educație estetică barbară, armonioasă unei poezii clasice, fără cea mică pătrundere în esența ei!

Se fac, desigur, și unele lucruri bune, dar cei mai mulți se erlijază prematur și nemotivat în mari cîntăreți și compozitori din corista, altfel scuzabilă de afirmare.

Cit privește textele (tezi și le numesc poezii) propriile acestor cîntăreți, as obiecta că e o invazie de amintiri cu haideci, cu voievozi ș.a.m.d. Nimeni nu are nicio împotrivă „evocării unor figuri glorioase din trecutul nostru istoric (în ultima instanță, faptul este chiar pozitiv, în sine) dar parcă, totuși, ce e mult nu e bun, mai ales când vine vorba de cîntăreți care corespundătoare de cîntec inspirate din condiția umană contemporană.

Ca să nu fiu greșit înțeles, vreau să spun că nu sint contra asocierii muzică-poezie, cu o singură condiție — partitura să se ridice puțin în înălțimea textului poetic! Altfel...

Partitura, la înălțimea textului poetic!

AL. PIRU

Ca să fiu sincer pînă la capăt, trebuie să spun că mie, personal, îmi repugnă muzica folk! Este, de fapt, un domeniu al falsei compoziții, unde se produce o simluzică, o șteră a distracției și a velleitorilor care vor să apară în fața publicului și sint gata în orice pentru asta, chiar la masacrarea Poeziei! În acest

pune problema popularizării prin Radio, Televiziune, discuri, concerte și alte apariții în public. Răspunderea celor care se ocupă de toate acestea nu trebuie să se rezume la avizarea textelor (câci, fie-ne permis s-o spunem, Eminescu nu mai are nevoie de nici-o viză!), ci să aibă în vedere, în primul rînd,

tatul unei colaborări dintre tinerii compozitori și poeți, trebuie spus totuși că cei dinții și mentin de cele mai multe ori o inițiativă exclusivă (poetul fiind redus la rolul pasiv de autor al unor cărți din care creatorul de muzică își alege ceea ce-i place

pozitorii să „comande“ texte poezilor, un sistem în care colaborarea cu tinerii poeți de valoare să se extindă. Așa se explică faptul că sînta primă răime clasiciilor și cîtorva (păme puțini) poezii în viață pe care tinerii muzicieri îi cunosc de la televizor, de la radio sau din familie. Dinu Flămînd, Dan Verona, Daniela Cărnaru, Mircea Dinescu, Ion Mircea, Dorin Tudoran au foarte frumoase versuri (și ar putea scrie frumoase texte) pentru Mircea Vlădăreț, Nicu Alifantis, Doru Stănculescu, Adrian Ivanțich, Zoia Ajecu, Vasile Șetcaru ș.a.

Ma nămurăm nu demult printre cei care credeau că „muzica tinăra e și ea „un val“ care trece“. Azi cred din ce în ce mai mult că ne aflăm în fața unui gen menit să dureze, tocmai pentru că muzica și poezia se înfîșează într-un jalon valoric ridicat. Rezultat care pledează cu înalt pentru o colaborare mai strînsă între tinerii compozitori și poeți.

PENTRU O RIGUROASĂ IERARHIIE A VALORILOR — Compozitorii interpreți se pronunță —

— Ce părere ai despre proliferarea folk-ului în ultima vreme? — Mă bucură! E bine că sînt mulți tineri care cîntă! Dar dacă nu-ai cere cineva să dau niste nume reprezentative, tot la vechea gardă ajung: Doru Stănculescu, Mircea Florin, Mircea Vlădăreț, Marcela Saftiu... — Nicu Alifantis? — Nu. Alifantis e deja din al doilea val. Și n-are personalitate! Muzica lui e colaj. Mi-e prieten, dar asta i-o spun și lui: e mult mai aproape de Mihai Constantinescu, decît de spitalul nostru.

— Dar n-ai impresia că există unii cîntăreți buni, care nu au ce cînta? — Ba da, desigur! Andreescu, în primul rînd, pe urmă Gil Dobrică, Păunița Ionescu, voci excepționale, care nu si-au găsit încă un compozitor pe măsură, care să fie „al lor“. Și scrie special pentru ei! Si puțini au curajul necesar unei autodepășiri, așa cum a realizat Anda Călugăreanu!

— Despre cîntăreți „Flacăra“, de care se leagă afirmarea muzicii tinere la noi, ce ne poți spune? — Cum ar arăta, după tine, un club muzical ideal? — În primul rînd, foarte bine dotat tehnic! E o chestie de bani, apoi în cluburile sînt deosebit de importantă în ceea ce privește dilematismul! Pe urmă, să fie un loc nu închis, ci liber pentru oricine, și pentru public, și pentru cei care cîntă.

— Sîtu că ai terminat Psihologia în 1977. Spune-ne ceva despre psihologia publicului nostru tînar. — E trist că în unele locuri se mai întîmplă să te ceară să cînti „Magdalena“ sau „Sandokan“. În general, însă, avem un public tînar foarte bun, tinerii sînt destul de exigenți, nu tîne să-ți păcălești! Cine trisează, e imediat prins.

— De fapt, cum a apărut muzica folk la noi în țară? — În cluburile studențesti, în jurul anului 1970. Eu, de exemplu, cîntam la baterie cu diverse grupuri. Ascultam enorm de multă muzică, am pus mina pe chitară și-am început să cînt. Mă ră plăcut mai mult, am găsit că mă exprimă mai bine. Cu alții s-a întîmplat cam la fel. Tîne am găsit în cluburile studențesti un mediu, să zicem, ideal pentru muzica noastră.

— Cum ar arăta, după tine, un club muzical ideal? — În primul rînd, foarte bine dotat tehnic! E o chestie de bani, apoi în cluburile sînt deosebit de importantă în ceea ce privește dilematismul! Pe urmă, să fie un loc nu închis, ci liber pentru oricine, și pentru public, și pentru cei care cîntă.

— Sîtu că ai terminat Psihologia în 1977. Spune-ne ceva despre psihologia publicului nostru tînar. — E trist că în unele locuri se mai întîmplă să te ceară să cînti „Magdalena“ sau „Sandokan“. În general, însă, avem un public tînar foarte bun, tinerii sînt destul de exigenți, nu tîne să-ți păcălești! Cine trisează, e imediat prins.

— Sîtu că ai terminat Psihologia în 1977. Spune-ne ceva despre psihologia publicului nostru tînar. — E trist că în unele locuri se mai întîmplă să te ceară să cînti „Magdalena“ sau „Sandokan“. În general, însă, avem un public tînar foarte bun, tinerii sînt destul de exigenți, nu tîne să-ți păcălești! Cine trisează, e imediat prins.

VALERIU STERIAN

Avem un public tînar foarte bun, nu-l poți păcăli

— Dar n-ai impresia că există unii cîntăreți buni, care nu au ce cînta? — Ba da, desigur! Andreescu, în primul rînd, pe urmă Gil Dobrică, Păunița Ionescu, voci excepționale, care nu si-au găsit încă un compozitor pe măsură, care să fie „al lor“. Și scrie special pentru ei! Si puțini au curajul necesar unei autodepășiri, așa cum a realizat Anda Călugăreanu!

— Despre cîntăreți „Flacăra“, de care se leagă afirmarea muzicii tinere la noi, ce ne poți spune? — Cum ar arăta, după tine, un club muzical ideal? — În primul rînd, foarte bine dotat tehnic! E o chestie de bani, apoi în cluburile sînt deosebit de importantă în ceea ce privește dilematismul! Pe urmă, să fie un loc nu închis, ci liber pentru oricine, și pentru public, și pentru cei care cîntă.

— Sîtu că ai terminat Psihologia în 1977. Spune-ne ceva despre psihologia publicului nostru tînar. — E trist că în unele locuri se mai întîmplă să te ceară să cînti „Magdalena“ sau „Sandokan“. În general, însă, avem un public tînar foarte bun, tinerii sînt destul de exigenți, nu tîne să-ți păcălești! Cine trisează, e imediat prins.

Superlative absolute și relative

— Cei mai mulți interpreți de valoare ai muzicii tinere au fost consacrați de prietel diferitelor editii ale Festivalului „Flacăra“ de muzică și poezie. „Primăvara baladelor“. Spicium citeva nume: Doru Stănculescu, Mircea Vlădăreț, Valeriu Sterian, Dan Chobac, Pro Mușicu, Adriana Ausch și alii. — Primii trei interpreți de muzică folk din țara noastră (nu numai cronologic vorbind): Mircea Florin, Marcela Saftiu și Doru Stănculescu nu s-au bucurat încă de realizarea unei plăceri ca unui disc L.P. la „Electrorec“, în peste 10 (zece!) ani de activitate.

— Cel mai cîntat poet român contemporan este Adrian Păunescu.

— Cele mai multe spectacole-recital individual de muzică și poezie (în număr de șapte!) le-a realizat acestor și cîntărețul Tudor George care, de fapt, deține cel ar fi „interpret de muzică folk“.

— Omul care cîntă la cele mai multe instrumente de muzică rock românească este Dan Andrei Aldea, conducător formației Stinx, care a cîntat pînă acum (în public) la chitară acustică, chitară electrică, vioară, muzică, double six, pian, sintetizator de sunet, mellotron, flaut de lemn.

— Cel mai mare succes la publicul feminin îl are Mircea Baniuc.

— În luna martie 1981 se va desfășura al IV-lea Festival al arhitecturii și spectral-concurs al grupurilor vocal-instrumentale. Cîștigătoarele Marele și Sîmna, editiile anterioare: Sîmna, Rocu și Negru și Modal Q vor sustine, desigur, cîte un substantial recital.

— Una dintre cele mai îndrăgite interprete de muzică ușoară, Margareta Pîslaru își exprimă în revista „Contemporanul“ simțurile de adevărată simpatie, publică un top al formațiilor. Ar urma că Mircea Florin, Corina Chiriac, Mircea Baniuc și alții sînt... formații!

— În luna iunie, la pînă la 10 ani autor de slăgare care s-au aflat pe buzele mai multor generații, nu este încă membru al Uniunii Compozitorilor.

MIRCEA FLORIAN

Simplitate nu înseamnă simplism

— Despre cîntăreți „Flacăra“, de care se leagă afirmarea muzicii tinere la noi, ce ne poți spune? — Cum ar arăta, după tine, un club muzical ideal? — În primul rînd, foarte bine dotat tehnic! E o chestie de bani, apoi în cluburile sînt deosebit de importantă în ceea ce privește dilematismul! Pe urmă, să fie un loc nu închis, ci liber pentru oricine, și pentru public, și pentru cei care cîntă.

— S-a format, cu privire la folk, o imagine a preasimplului? Urmează, în mod aproape firesc, că la Radio, la Televiziune, în lipsă de altceva, nu se mai dau cîntec, se dau pull-over-e:

— S-a format, cu privire la folk, o imagine a preasimplului? Urmează, în mod aproape firesc, că la Radio, la Televiziune, în lipsă de altceva, nu se mai dau cîntec, se dau pull-over-e:

Dialog în contradictoriu

— Cei mai mulți interpreți de valoare ai muzicii tinere au fost consacrați de prietel diferitelor editii ale Festivalului „Flacăra“ de muzică și poezie. „Primăvara baladelor“. Spicium citeva nume: Doru Stănculescu, Mircea Vlădăreț, Valeriu Sterian, Dan Chobac, Pro Mușicu, Adriana Ausch și alii. — Primii trei interpreți de muzică folk din țara noastră (nu numai cronologic vorbind): Mircea Florin, Marcela Saftiu și Doru Stănculescu nu s-au bucurat încă de realizarea unei plăceri ca unui disc L.P. la „Electrorec“, în peste 10 (zece!) ani de activitate.

— Cel mai cîntat poet român contemporan este Adrian Păunescu.

— Cele mai multe spectacole-recital individual de muzică și poezie (în număr de șapte!) le-a realizat acestor și cîntărețul Tudor George care, de fapt, deține cel ar fi „interpret de muzică folk“.

— Omul care cîntă la cele mai multe instrumente de muzică rock românească este Dan Andrei Aldea, conducător formației Stinx, care a cîntat pînă acum (în public) la chitară acustică, chitară electrică, vioară, muzică, double six, pian, sintetizator de sunet, mellotron, flaut de lemn.

— Cel mai mare succes la publicul feminin îl are Mircea Baniuc.

— În luna martie 1981 se va desfășura al IV-lea Festival al arhitecturii și spectral-concurs al grupurilor vocal-instrumentale. Cîștigătoarele Marele și Sîmna, editiile anterioare: Sîmna, Rocu și Negru și Modal Q vor sustine, desigur, cîte un substantial recital.

— Una dintre cele mai îndrăgite interprete de muzică ușoară, Margareta Pîslaru își exprimă în revista „Contemporanul“ simțurile de adevărată simpatie, publică un top al formațiilor. Ar urma că Mircea Florin, Corina Chiriac, Mircea Baniuc și alții sînt... formații!

— În luna iunie, la pînă la 10 ani autor de slăgare care s-au aflat pe buzele mai multor generații, nu este încă membru al Uniunii Compozitorilor.

Și așa mai departe...

Muzica tinăra poate fi, așadar, un factor educațional de primă mărime, cu influențe complexe de ordin etic și estetic. Pentru aceasta este, desigur, necesară o și mai mare atenție din partea tuturor factorilor răspunzători. Creatorii și interpreții sînt datorii marelui public o re-perioară mereu înnoită și de un nivel calitativ superior, care să răspundă exigențelor și cerințelor actuale. Tîne ar trebui să nu se mai poarte multumii să aibă simpocose istorii ale muzicii ușoare cu plîmburi sub clar de lună, dar aici nu va suporta la infinit „amintiri cu haideci“ sau prelungii lamentări pe versuri clasice care nu mai au nevoie de nici un adagio muzical, fiindu-i lor înșile suficiente și nici prelucrări tale-qualis ale unor ritmuri care nu se potrivește cliuși de pu-

— Tot mai multă lume se declară, în ultima vreme, nemulțumită de starea actuală a muzicii tinere. Ce crezi că determină această situație și care ar fi posibilitățile de depășire a ei? — Uite, nu e-a înțeles că lucrul cu o chitară și o voce nu poate reprezenta decât o etapă care trebuie depășită prin perfecționare. Să faci la infinit muzică doar cu o voce și o chitară este ca și cum ai scrie toată viața numai rondeluri. Imposibil! Trebuie să mai scrii și altceva, fie cîntări și scrierare... — Cum se explică permanența pendulare între vechi și nou a muzicii tinere? — Muzica folk a apărut ca o zonă mediană: chitara, instrumentul ei de bază, are rîndu-nu-microfoase în timp, în ambele sensuri: strămănoș cum ar fi: lauta, aitarul, cobza, și copiii terribili ai acestui sfîrșit de veac: chitara electrică, vioara electrică... Era, așadar, în cadrul acestei muzici să exi-zează înainte și apoi. Cîntăreții folk trebuie să reflecteze

— Dar n-ai impresia că există unii cîntăreți buni, care nu au ce cînta? — Ba da, desigur! Andreescu, în primul rînd, pe urmă Gil Dobrică, Păunița Ionescu, voci excepționale, care nu si-au găsit încă un compozitor pe măsură, care să fie „al lor“. Și scrie special pentru ei! Si puțini au curajul necesar unei autodepășiri, așa cum a realizat Anda Călugăreanu!

— Despre cîntăreți „Flacăra“, de care se leagă afirmarea muzicii tinere la noi, ce ne poți spune? — Cum ar arăta, după tine, un club muzical ideal? — În primul rînd, foarte bine dotat tehnic! E o chestie de bani, apoi în cluburile sînt deosebit de importantă în ceea ce privește dilematismul! Pe urmă, să fie un loc nu închis, ci liber pentru oricine, și pentru public, și pentru cei care cîntă.

— Sîtu că ai terminat Psihologia în 1977. Spune-ne ceva despre psihologia publicului nostru tînar. — E trist că în unele locuri se mai întîmplă să te ceară să cînti „Magdalena“ sau „Sandokan“. În general, însă, avem un public tînar foarte bun, tinerii sînt destul de exigenți, nu tîne să-ți păcălești! Cine trisează, e imediat prins.

— Sîtu că ai terminat Psihologia în 1977. Spune-ne ceva despre psihologia publicului nostru tînar. — E trist că în unele locuri se mai întîmplă să te ceară să cînti „Magdalena“ sau „Sandokan“. În general, însă, avem un public tînar foarte bun, tinerii sînt destul de exigenți, nu tîne să-ți păcălești! Cine trisează, e imediat prins.

— Sîtu că ai terminat Psihologia în 1977. Spune-ne ceva despre psihologia publicului nostru tînar. — E trist că în unele locuri se mai întîmplă să te ceară să cînti „Magdalena“ sau „Sandokan“. În general, însă, avem un public tînar foarte bun, tinerii sînt destul de exigenți, nu tîne să-ți păcălești! Cine trisează, e imediat prins.

— Sîtu că ai terminat Psihologia în 1977. Spune-ne ceva despre psihologia publicului nostru tînar. — E trist că în unele locuri se mai întîmplă să te ceară să cînti „Magdalena“ sau „Sandokan“. În general, însă, avem un public tînar foarte bun, tinerii sînt destul de exigenți, nu tîne să-ți păcălești! Cine trisează, e imediat prins.

— Sîtu că ai terminat Psihologia în 1977. Spune-ne ceva despre psihologia publicului nostru tînar. — E trist că în unele locuri se mai întîmplă să te ceară să cînti „Magdalena“ sau „Sandokan“. În general, însă, avem un public tînar foarte bun, tinerii sînt destul de exigenți, nu tîne să-ți păcălești! Cine trisează, e imediat prins.

